

[Landbrugsministeren.]

skulde fremskaffe betydelige Midler, krævede man fra den Side, at vi ogsaa skulde have en Forhøjelse for disse Varers Vedkommende. De Konservative vilde slet ingen-ting, og vi fra vor Side ser saadan paa det, at i en Situation som den, Samfundet er i, er det nødvendigt at gennemføre Foranstaltninger, selv om de nødvendige Midler til Gennemførelse af Formaalet ikke i alle Tilfælde bliver opkrævet dér, hvor vi ønsker. Men hvis det er det ærede Medlem saa meget imod — jeg synes egentlig ikke, det fremgik af det ærede Medlems øvrige Tale —, at vi skal have Afgift af Kaffe og Sukker, er jeg sikker paa, at det ærede Medlem, paa hvad Tid det skal være, kan faa Regeringen med til at afløse disse Afgifter med en Skat paa Indtægt og Formue; det er jeg sikker paa, og hvis det ærede Medlem ikke vil give Tilslutning hertil, synes jeg ikke, der er særlig Grund for ham til at beklage sig.

Saa sagde det ærede Medlem, at hvis vi tidligere havde fulgt de Konservative og var gaaet med til Opkrævningen af en Korntold, vilde vi have været fri for megen Regulering. Det er nok muligt, men hvem vilde det være gaaet ud over? Det vilde for det første have medført, at vi ikke havde kunnet forøge vor Svineproduktion saa stærkt og derfor vilde have faaet et betydeligt mindre Kvantum af det Kontingent af Bacon, som Englænderne modtager. Men dernæst vilde det betyde, at de, der inden for Landbruget er vanskeligst stillet ved en Regulering, en Formindskelse af Produktionen paa dette Omraade, nemlig Husmændene, var blevet slaaet ud for lang Tid siden. Derfor forstaar jeg meget vel i Henhold til det ærede Medlems første Tale, at han ønskede det, men det ærede Medlem kan være sikker paa, at han aldrig faar Flertal i Landbefolkningen for en saadan Politik.

S. Rasmussen: Vedrørende det foreliggende Lovforslags Kapitel III, § 1, Stk. 2, vil jeg gerne henvende nogle faa Ord til den højtærede Landbrugsminister. Der staar her: ved Destruktion af Udsætterkoer og andre Kreaturer, herunder tuberkuløse Dyr og Dyr, der er angrebne af Mund- og Kløvesyge. Det er mig bekendt, at som Forholdene er og har været med Hensyn til Destruktion, har det været meget vanskeligt, for ikke at

sige næsten umuligt, inden for en kort Tid at faa nedslaaet Dyr, som lider af aaben Tuberkulose, idet man har sagt, at denne Fremgangsmaade var for dyr i Forhold til Destruktionsmetoden. Jeg vil gerne henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette, fordi jeg vilde have sat megen Pris paa, at der i det nævnte Stykke, hvor der staar: herunder tuberkuløse Dyr, var blevet indsat en Bestemmelse om, at Dyr, som lider af aaben Tuberkulose, maatte være de første eller i hvert Tilfælde privilegerede fremfor andre til at blive destrueret, da det dog netop er den Slags Dyr, som det baade for andre Dyr og for Menneskene er meget farligt at have staaende i en Stald. Som det er blevet praktiseret i den sidste Tid, ved jeg, at der er Dyr læger, som har indstillet saadanne Dyr til Nedslagning, men man har ikke kunnet faa dem frem, fordi Destruktionsanstalten har været saa belæsset med andre Dyr, der ikke lider af aaben Tuberkulose.

Jeg vil gerne gøre endnu en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister, som i sin første Tale meget rigtigt anførte Priserne paa Korn, som de har været i en Række Aar, og bl. a. oplyste, at i 1929—30, saa vidt jeg husker, var Prisen 15 Kr. eller derover for en Tønde Korn, og den højtærede Minister sagde, at Landbrugets Forhold i det hele stod i meget nøje Forbindelse med Arbejdsløsheden. Jeg giver den højtærede Landbrugsminister Ret heri. Jeg indrømmer, at det er meget vanskeligt at gøre Landbruget rentabelt, men hvis man vilde være gaaet til at forhøje Kornprisen til den Pris, som den højtærede Minister selv nævnte som Prisen paa det Tidspunkt, da Lønninger og andre Vederlag blev fastlagt her i Landet, saa tror jeg, at det vilde hjælpe Landbruget betydeligt frem, og at det ogsaa kunde bidrage stærkt til en Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Den højtærede Socialminister nævnte vist Tallet 30 000—40 000 som det Antal arbejdsløse, der skulde staa i Forbindelse med Landbrugets daarlige Rentabilitet. Jeg er overbevist om, at hvis Landbruget igen kunde blive rentabelt, kunde Arbejdsløsheden aflastes med mere end 30 000—40 000.

Den ærede Ordfører for de Radikale (Veistrup) udtalte, at Principperne var til for at brydes, og saa maatte det være en